NORAKSTS
Lieta Nr.A420742410
A00618-12/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 1.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Kovaļevska,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes - Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras - pārstāvei *D.I.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *O.F.* pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.09-5/VA/8172 atcelšanu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk arī – VSAA vai Iestāde) Rīgas pilsētas Latgales nodaļa 2009.gada 22.janvārī pieņēma lēmumu Nr.6543 piešķirt *O.F.* (turpmāk arī – pieteicējs) vecāku pabalstu no 2009.gada 23.februāra, nosakot pabalsta apmēru Ls 900,22 mēnesī.

[1.1] Ar VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmumu Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu" konstatēta vecāku pabalsta pārmaksa par periodu no 01.07.2009. līdz 30.09.2009. Ls 1350,33 apmērā un pieprasīts to atmaksāt līdz 09.06.2010.

[1.2] Ar VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu" konstatēta vecāku pabalsta pārmaksa par periodu no 01.10.2009. līdz 31.12.2009. Ls 1350,33 apmērā un pieprasīts to atmaksāt līdz 07.08.2010.

[2] Nepiekrītot VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmumam Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu", pieteicējs to apstrīdēja.

Ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2010.gada 22.jūnija lēmumu Nr.09-5/VA/8172 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmums Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu" un VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 19.jūnija lēmums Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu". Vienlaikus ar Lēmumu VSAA nodaļai uzdots veikt ieturējumus 10% apmērā no pieteicējam piešķirtajiem pakalpojumiem līdz pārmaksātā vecāku pabalsta Ls 2700,66 atmaksai.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Vecāku pabalsta saņemšanas laikā pieteicējam ir reģistrēti ienākumi kā pašnodarbinātai personai, līdz ar to atbilstoši likuma „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam" 5. un 6.pantam vecāku pabalsts no 2009.gada 1.jūlija pieteicējam pienācās 50% apmērā no piešķirtā pabalsta.

Pašnodarbināta persona saskaņā ar likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" veic obligātās iemaksas līdz ceturksnim sekojošā mēneša 15.datumam. Tādējādi informāciju par to, ka pieteicējs turpina būt pašnodarbināta persona arī pēc 2009.gada 1.jūlija, VSAA nodaļa ieguva tikai pēc tam, kad persona VID reģistrējusi ienākumus un veikusi obligātās iemaksas par iepriekšējo ceturksni.

[2.2] Tā kā vecāku pabalsts no 2009.gada 1.jūlija pieteicējam tika izmaksāts piešķirtajā apmērā, bet no 2009.gada 1.jūlija pienācās tikai 50% apmērā, tad VSAA nodaļa aprēķināja vecāku pabalsta pārmaksu Ls 1350,33 par periodu no 2009.gada 1.jūlija līdz 2009.gada 30.septembrim.

[2.3] Pieņemot Lēmumu, konstatēts, ka 2010.gada 19.jūnijā VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļa pieņēma lēmumu Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu", kurā nolemts pieprasīt pieteicējam atmaksāt vecāku pabalsta pārmaksu par periodu no 01.10.2009. līdz 31.12.2009. Ls 1350,33 apmērā, jo pieteicējs VID bija reģistrējis ienākumus kā pašnodarbināta persona arī par 2009.gada 4.ceturksni – oktobri, novembri un decembri. Tā kā pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā, kas iesniegts pirms iepriekš minētā lēmuma nosūtīšanas, nepiekrīt vecāku pabalsta pārmaksai Ls 1350,33 apmērā, secināms, ka pieteicējs pēc būtības nepiekrīt vecāku pabalsta pārmaksai pilnībā.

[2.4] Ievērojot iepriekš minēto, VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmums Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu" un VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 19.jūnija lēmums Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu" ir atzīstami par tiesiskiem.

[3] 2010.gada 20.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *O.F.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

Pieteicējs norāda, ka nepiekrīt Lēmumam, jo viņam nav bijusi tiesiska iespēja noteikt saņemtās summas apmēru, tā kā lēmumu par izmaksu apmēru pieņēma VSAA nodaļas amatpersona. Pieteicējam nav bijusi iespēja apstrīdēt VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 29.marta lēmumu Nr.0/742005 un VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu", jo pieteicējam netika sniegta iespēja ar tiem iepazīties. Tāpat Lēmums neesot pieņemts saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.pantu, pamatojoties uz pieeicēja iesniegumu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 6.septembra lēmumu pieteikums pieņemts, un ierosināta administratīvā lieta par Lēmuma atcelšanu daļā, kurā atstāts negrozīts VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmums Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu" un VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 19.jūnija lēmums Nr.0/1549284.

[5] 2010.gada 27.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts VSAA paskaidrojums par pieteikumu, kurā Iestāde lūdz to noraidīt.

Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā ietvertajiem apsvērumiem, papildus norādot šādus argumentus.

[5.1] Par aprēķināto vecāku pabalsta pārmaksu Ls 1350,33 apmērā par periodu no 01.07.2009. līdz 30.09.2009. VSAA nodaļa 2010.gada 15.janvārī nosūtīja pieteicējam paziņojumu Nr.0/87658. Tā kā pieteicējs, kā norādīts paziņojumā, līdz 15.03.2010. neieradās VSAA nodaļā, lai noskaidrotu apstākļus, VSAA nodaļa 2010.gada 9.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu". Šo lēmumu pieteicējs ir apstrīdējis.

[5.2] 2010.gada 9.aprīlī pieteicējam tika nosūtīts otrs paziņojums – Nr.0/866506, kurā norādīts, ka VSAA nodaļa konstatējusi pārmaksu par laiku no 01.10.2009.-31.12.2009. Pieteicējs tika uzaicināts ierasties apstākļu noskaidrošanai līdz 2010.gada 9.jūnijam. Tā kā pieteicējs neieradās, VSAA nodaļa 2010.gada 19.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.0/1549284 un nosūtīja to pieteicējam.

[5.3] Ņemot vērā iepriekš minēto, VSAA nepiekrīt, ka pieteicējam nebija iespējas iepazīties un apstrīdēt šos lēmumus.

[6] Iestādes pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies Iestādes pārstāves paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikumu ir jānoraida.

[8] Izskatāmajā lietā tiesai jālemj par Lēmuma atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīti VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmums Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu" un VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 19.jūnija lēmums Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu". Abos sākotnējos lēmumos konstatēta vecāku pabalsta pārmaksa (attiecīgi par periodu no 2009.gada 1.jūlija līdz 2009.gada 30.septembrim un par periodu no 2009.gada 1.oktobra līdz 2009.gada 31.decembrim) un pieprasīts to atmaksāt.

[8.1] Tiesa konstatē, ka 2009.gada 1.jūlijā spēkā stājās likums „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam". Šī likuma 5.panta pirmā daļa noteica, ka laika periodā no 2009.gada 1.jūlija līdz 2010.gada 2.maijam personai, kura bērna kopšanas laikā ir obligāti sociāli apdrošinātā persona (darba ņēmējs vai pašnodarbinātais) atbilstoši likumam "Par valsts sociālo apdrošināšanu", likumā "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" noteikto vecāku pabalstu izmaksā 50 procentu apmērā no piešķirtā pabalsta apmēra ar tā mēneša pirmo datumu, kas seko mēnesim, kurā persona ir kļuvusi par obligāti sociāli apdrošināto personu (darba ņēmēju vai pašnodarbināto) atbilstoši likumam "Par valsts sociālo apdrošināšanu".

Tiesa konstatē, ka pieteicējs nav apstrīdējis to, ka laikā no 2009.gada 1.jūlija līdz 2009.gada 31.decembrim viņš ir bijis sociāli apdrošināta persona. Tāpat pieteicējs nav norādījis, ka būtu pieļautas kļūdas pārmaksātās summas matemātiskajā aprēķinā. Arī tiesa to nekonstatē. Līdz ar to iestāde pamatoti konstatēja, ka pieteicējam nebija tiesības saņemt vecāku pabalstu 100 procentu apmērā un šis pabalsts pieteicējam bija jāizmaksā tikai 50 procentu apmērā. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestāde pamatoti arī konstatēja vecāku pabalsta pārmaksas esamību par periodu no 2009.gada 1.jūlija līdz 2009.gada 31.decembrim.

[8.2] Pieteicējs ir norādījis, ka nepiekrīt Lēmumam, jo viņam nav bijusi tiesiska iespēja noteikt saņemtās summas apmēru, tā kā lēmumu par izmaksu apmēru pieņēma VSAA nodaļas amatpersona. Tiesas ieskatā tam, ka izmaksājamās summas apmēru noteica VSAA, nav nozīmes. Atbilstoši likuma „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam" 7.pantam, lai atgūtu valsts sociālās apdrošināšanas pakalpojumu un valsts sociālā pabalsta pārmaksas, kas radušās, nepiemērojot šajā likumā noteiktos ierobežojumus, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra veic ieturējumus 10 procentu apmērā no katra piešķirtā sociālās apdrošināšanas pakalpojuma vai valsts sociālā pabalsta. Tātad šī norma paredz, ka pabalsta pārmaksa jākonstatē un ieturējumi jāveic neatkarīgi no tā, kādu iemeslu dēļ pārmaksa radusies. Turklāt, ņemot vērā to, ka pieteicējs ir pašnodarbinātais un līdz ar to viņš sociālās apdrošināšanas iemaksas veic reizi ceturksnī līdz ceturksnim sekojošā mēneša 15.datumam, vecāku pabalsta izmaksas brīdī VSAA nevarēja konstatēt to, ka pieteicējs ir sociāli apdrošināts. Šo faktu VSAA varēja konstatēt tikai pēc tam, kad iemaksas bija veiktas. Līdz ar to nav pamata arī uzskatīt, ka VSAA būtu pieļāvusi kļūdu, izmaksājot pabalstu. Tādējādi šis pieteicēja arguments nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[8.3] Taču ar VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmumu Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu" un 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu" tika ne tikai konstatēta vecāku pabalsta pārmaksa, bet arī uzlikt par pienākumu pieteicējam atmaksāt pārmaksāto vecāku pabalstu. Ar Lēmumu pieteicēja pienākums atmaksāt pārmaksāto vecāku pabalstu nav atcelts.

Nosakot pienākumu personai atmaksāt pārmaksāto pabalstu, tiek pieņemts nelabvēlīgs administratīvais akts. Administratīvā procesa likuma 11.pantā ir skaidrots likuma atrunas princips, norādot, ka atbilstoši šim principam privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu

iestāde var izdot uz Satversmes, likuma, kā arī uz starptautisko tiesību normu pamata. Ar likuma atrunas principu cieši ir saistītas arī pamatojuma princips, kas prasa, lai administratīvajā aktā būtu norādīts tā pamatojums, tostarp, arī tiesību normas, kuras pilnvaro iestādi šāda satura administratīvo aktu izdot. Tātad, lai iestāde būtu tiesīga izdot nelabvēlīgu administratīvu aktu, ir jāpastāv tiesību normām, kas tieši iestādi uz to pilnvaro, turklāt attiecīgajām normām ir jābūt norādītām arī pašā administratīvajā aktā.

Abos sākotnējos lēmumos kā pamatojums ir norādīts likuma „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam" 5.pants un 7.pants. Lemumā kā pamatojums pienākumam atmaksāt pārmaksāto vecāku pabalstu nav norādītas citas tiesību normas. Tiesa jau konstatēja, ka šī likuma 5.pants noteic, kādos gadījumos personai vecāku pabalstu izmaksā 50 procentu apmērā no piešķirtā pabalsta apmēra. Savukārt 7.pants paredz, ka pārmaksas gadījumā VSAA veic ieturējumus 10 procentu apmērā no katra piešķirtā sociālās apdrošināšanas pakalpojuma vai valsts sociālā pabalsta. Tātad šīs normas nedod tiesības VSAA uzlikt personai vispārīgu pienākumu pabalsta pārmaksu atmaksāt. Minētā likuma 7.pants ļauj VSAA veikt tikai ieturējumus no katra piešķirtā sociālās apdrošināšanas pakalpojuma vai valsts sociālā pabalsta, nevis atgūt pārmaksu kādā citā veidā. Turklāt arī likuma „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 34.pants paredz tikai ieturējumu izdarīšanu no pabalstiem, un šis likums neparedz, ka VSAA būtu tiesības VSAA uzlikt personai vispārīgu pienākumu pabalsta pārmaksu atmaksāt. Līdz ar to tiesa secina, ka atbilstoši minētajām normām VSAA ir tiesīga pieņemt tikai lēmumu par pārmaksātās vecāku pabalsta summas ieturēšanu no personai izmaksājamiem pabalstiem vai pensijām, nevis uzdot personai pašai atmaksāt pārmaksāto pabalsta summu, ja ieturējumi netiek veikti. Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka, nosakot pieteicējam vispārīgu pienākumu pabalsta pārmaksu atmaksāt, VSAA ir pārkāpusi likuma atrunas principu. Tādējādi Lēmums šajā daļā ir prettiesisks un atceļams.

[9] Tā kā tiesa secināja, ka Lēmums ir atceļams tikai daļā, tad tiesai ir jāizvērtē arī pārējie pieteicēja argumenti. Pieteicējs ir norādījis, ka Lēmumu ir jāatceļ, jo viņam neesot bijusi iespēja apstrīdēt VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 29.marta lēmumu Nr.0/742005 „Par pārmaksas atgūšanu" un VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu", jo pieteicējam netika sniegta iespēja ar tiem iepazīties.

[9.1] Tiesa konstatē, ka Lēmuma rezolutīvajā daļā ir norādīts, ka ar to tiek atstāts negrozīts VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 29.marta lēmumu Nr.0/742005 „Par pārmaksas atgūšanu". Taču gan Lēmuma nosaukumā, gan Lēmuma tekstā ir norādīts, ka attiecībā uz pieteicēju pirmais VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas lēmums „Par pārmaksas atgūšanu" ir pieņemts 2010.gada 9.aprīlī un tā numurs ir Nr.0/866311. Turklāt 2010.gada 17.septembrī VSAA ir pieņēmusi lēmumu par pārrakstīšanās kļūdas labošanu, nolemjot Lēmuma rezolutīvās daļas 1.punktā aizstāt vārdus „2010.gada 29.marta lēmumu Nr.0/742005" ar vārdiem „2010.gada 9.aprīļa lēmums Nr.0/866311" *(lietas34.lapa)*. Līdz ar to tiesa secina, ka Lēmumā bija pieļauta pārrakstīšanās kļūda un attiecībā uz pieteicēju nav pieņemts VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 29.marta lēmumu Nr.0/742005 „Par pārmaksas atgūšanu", bet gan 2010.gada 9.aprīļa lēmums Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu". VSAA šo kļūdu ir labojusi atbilstoši Administratīva procesa likuma 72.panta pirmajai daļai.

Pieteicējs pats apstrīdēšanas iesniegumā ir norādījis, ka ir saņēmis VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmumu Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu". Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pārrakstīšanās kļūdas pieļaušanu, kura vēlāk ir arī labota, nevar uzskatīt par būtisku procesuālu pārkāpumu, kura dēļ Lēmums būtu atceļams. Savukārt ar VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 9.aprīļa lēmumu Nr.0/866311 „Par pārmaksas atgūšanu" pieteicējam bija iespēja iepazīties un bija iespējams to arī apstrīdēt. Līdz ar to attiecībā uz šī lēmuma paziņošanu un apstrīdēšanu pārkāpumi nav pieļauti.

[9.2] Tiesa konstatē, ka VSAA ir atzinusi to, ka VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2010.gada 19.jūnija lēmums Nr.0/1549284 „Par pārmaksas atgūšanu" pieteicējam tika nosūtīts 2010.gada 22.jūnijā, tātad dienā, kad tika pieņemts Lēmums, ar kuru 2010.gada 19.jūnija lēmums Nr.0/1549284 atstāts negrozīts. Tas nozīmē, ka pieteicējam pirms Lēmuma pieņemšanas nebija iespējas iepazīties ar 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.0/1549284 un līdz ar to nebija arī iespējas iesniegt apstrīdēšanas iesniegumu par to. Tiesa uzskata, ka iestādes rīcība nebija pareiza, taču to tomēr nevar uzskatīt par būtisku procesuālu pārkāpumu, kura dēļ Lēmums būtu atceļams. 2010.gada 19.jūnija lēmums Nr.0/1549284 pēc būtības bija tāds pats kā 2010.gada 9.aprīļa lēmums Nr.0/866311. Abos lēmumos atšķirīgs bija tikai periods, par kuru konstatēta pabalsta pārmaksa. Pieteicējs bija iesniedzis apstrīdēšanas iesniegumu par 2010.gada 9.aprīļa lēmums Nr.0/866311, izklāstot savus argumentus. Līdz ar to VSAA šie pieteicēja argumenti bija zināmi. Arī pieteikumā pieteicējs nav norādījis jaunus argumentus attiecībā uz 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.0/1549284, kas atšķirtos no apstrīdēšanas iesniegumā minētā. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka šī iestādes kļūda būtu ietekmējusi Lēmuma saturu. Turklāt, ja tiesa atzītu, ka šīs kļūdas dēļ Lēmums ir atceļams, tad VSAA būtu jādod iespēja apstrīdēt 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.0/1549284, atjaunojot apstrīdēšanas iesnieguma iesniegšanas termiņu. Taču, tā kā pieteicējs nav minējis tādus argumentus attiecībā uz 2010.gada 19.jūnija lēmumu Nr.0/1549284, kas VSAA nebūtu bijuši zināmi Lēmuma pieņemšanas laikā, tad nav pamata arī uzskatīt, ka lietas iznākums būtu atšķirīgs. Līdz ar to tiesas ieskatā arī procesuālā ekonomija prasa, lai Lēmums netiktu atcelts tikai šīs kļūdas dēļ.

[9.3] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka šis pieteicēja arguments nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[10] Pieteikumā arī norādīts, ka Lēmums neesot pieņemts saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.pantu, pamatojoties uz pieteicēja iesniegumu.

Administratīvā procesa likuma 81.pants noteic:

„(1) Augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. Augstāka iestāde, pieņemot lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu, citastarp ievēro Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteikto formu, kādā tiek īstenota padotība pār zemāku iestādi, kā arī apstrīdētā administratīvā akta veidu (65.pants).

(2) Augstāka iestāde ar savu lēmumu var:

1) atstāt administratīvo aktu negrozītu;

2) atcelt administratīvo aktu;

3) atcelt administratīvo aktu kādā daļā;

4) izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu;

5) konstatēt, vai administratīvais akts, kurš jau zaudējis spēku (82.pants), ir bijis tiesisks vai prettiesisks.

(3) Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu (administratīvais akts) nedrīkst būt iesniedzēja interesēm nelabvēlīgāks nekā apstrīdētais administratīvais akts, izņemot gadījumu, kad augstāka iestāde konstatē, ka ir pārkāptas obligātās materiālo tiesību normas vai pārkāptas tādas procesuālo tiesību normas, kas aizsargā sabiedrības intereses.

(4) Ja iesniegumā par administratīvā akta apstrīdēšanu minēts apstrīdēšanas pamatojums, augstākas iestādes lēmuma pamatojumā norādāmi argumenti attiecībā uz šo iesniedzēja pamatojumu.

(5) Apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā."

Pieteicējs nav norādījis, kā tieši Administratīvā procesa likuma 81.panta pārkāpums ir izpaudies. Taču tiesa konstatē, ka VSAA nav pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmo, otro, trešo vai piekto daļu.

Izvērtējot to, vai VSAA Lēmumā ir norādījusi argumentus attiecībā uz pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā minēto, tiesa konstatē, ka Lēmumā pieteicēja argumenti nav atspoguļoti. Taču no Lēmuma kopumā ir saprotams, ka VSAA ieskatā tā nebija tiesīga pieņemt cita satura lēmumus neatkarīgi no pieteicēja argumentiem, jo VSAA, pieņemot lēmumus par pārmaksu atgūšanu ir pildījusi tai likumā „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam" noteiktos pienākumus. Līdz ar to tiesas ieskatā VSAA Lēmuma pamatojumā ir norādījusi savus argumentus tam, kāpēc apstrīdēšanas iesniegums netiek apmierināts. Turklāt tiesa jau sprieduma 8.punktā konstatēja, ka pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā norādītais arguments ir noraidāms likumā „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam" ietvertā regulējuma dēļ. Līdz ar to tiesa faktiski atzina, ka VSAA pamatoti uzskatīja, ka pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā ietvertais arguments nevar būt par pamatu sākotnējo lēmumu atcelšanai. Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka arī šajā gadījumā VSAA nav pieļāvusi būtisku procesuālu pārkāpumu, kura dēļ Lēmums būtu atceļams.

[11] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Lēmums ir atceļams daļā par pieteicējam noteikto pienākumu pabalsta pārmaksu atmaksāt. Pārējā daļā pieteikumu ir jānoraida.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246. – 251.pantu, 253. un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt *O.F.* pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.09-5/VA/8172 atcelšanu daļā.

Atcelt Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2010.gada 22.jūnija lēmumu Nr.09-5/VA/8172 no tā pieņemšanas dienas daļā, ar kuru pieteicējam noteikts pienākums atmaksāt pārmaksāto vecāku pabalstu par periodu no 2009.gada 1.jūlija līdz 2009.gada 30.septembrim un par periodu no 2009.gada 1.oktobra līdz 2009.gada 31.decembrim.

Noraidīt *O.F.* pieteikumu pārējā daļā.

Piedzīt no atbildētājas – Latvijas Republikas – par labu *O.F.* samaksāto valsts nodevu divdesmit latu apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Kovaļevska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____A.Kovaļevska
Rīgā 2012.gada .1.jūnijā